

Anonimizēta versija

Tulkojums

C-339/20 – 1

Lieta C-339/20

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2020. gada 24. jūlijs

Iesniedzējtiesa:

Cour de cassation (Francija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2020. gada 1. aprīlis

Sūdzības iesniedzējs:

VD

[..]

FRANCIJAS REPUBLIKA

[..]

COUR DE CASSATION, CHAMBRE CRIMINELLE [KASĀCIJAS TIESAS,
KRIMINĀLLIETU PALĀTAS] SPRIEDUMS,

2020. gada 1. aprīlis

VD iesniedza sūdzību par 2018. gada 20. decembra spriedumu Nr. 10, ko *chambre de l'instruction de la cour d'appel de Paris, 2. section* [Parīzes apelācijas tiesas Izmeklēšanas palātas 2. nodaļa] bija pieņēmusi, izlemjot tā prasību atcelt procedūras aktus, pret VD vērstā pirmstiesas izmeklēšanā par iekšējās informācijas izmantošanu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizāciju.

[..][oriģ. 2. lpp.] [omissis: procedūras elementi]

Fakti un tiesvedība

- 1 [omissis: ievada formulējums]
- 2 Ar 2014. gada 22. maija lēmumu par personas saukšanu pie kriminālatbildības tika uzsākta izmeklētājtiesneša vadīta pirmstiesas izmeklēšana par faktiem, kas kvalificēti kā iekšējās informācijas izmantošana un nelikumīgi iegūtu līdzekļu saņemšana.
- 3 Šī izmeklētājtiesneša vadītā pirmstiesas izmeklēšana tika paplašināta ar 2014. gada 14. novembra pirmo papildu lēmumu par personas saukšanu pie kriminālatbildības, kvalificējot šos noziedzīgos nodarījumus kā iekšējās informācijas izmantošanu un līdzdalību un nelikumīgi iegūtu līdzekļu saņemšanu. Pēc *Autorité des marchés financiers (AMF)* [Francijas Vērtspapīru un tirgu iestādes (AMF)] ģenerālsekretāra 2015. gada 23. un 25. septembrī sniegtā ziņojuma, kam pievienoti šīs neatkarīgās valsts iestādes veiktās izmeklēšanas dokumenti, kuros tostarp bija ietverti personas dati par telefona līniju izmantošanu, ar trim papildu lēmumiem par personas saukšanu pie kriminālatbildības izmeklēšana tika paplašināta 2015. gada 29. septembrī un 22. decembrī, pēc tam – 2016. gada 23. novembrī, ietverot *CGG*, *Airgas* un *Air Liquide* vērtspapīrus vai ar tiem saistītus jebkādu citus finanšu instrumentus, ar tādu pašu, kā arī ar līdzdalības, korupcijas un noziedzīgi iegūtu līdzekļu atmazgāšanas kvalifikāciju.
- 4 Pēc tam 2015. gada 22. decembrī tika izdots rīkojums par procedūras nodalīšanu attiecībā uz faktiem saistībā ar *CGG* un *Airgas* vērtspapīriem, un pēc tam 2017. gada 20. aprīlī – tikai saistībā ar *CGG* vērtspapīriem.
- 5 VD, kam 2017. gada 10. martā tika uzrādīta apsūdzība par faktiem saistībā ar šiem vērtspapīriem par iekšējās informācijas izmantošanu un noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, 2017. gada 5. septembrī cēla prasību par spēkā neesamību un 2018. gada 19. oktobrī iesniedza divus procesuālos rakstus par procesuālo aktu atcelšanu.

Par pirmo pamatu

- 1 [..]
- 2 [..]. [orig. 3. lpp.]
- 3 [..]
- 4 [..]
- 5 [..]
- 6 [..]

- 9 [omissis: pamats, kas attiecas uz *code monétaire et financier* [Monetārā un finanšu kodeksa] L.465–1. panta neatbilstību konstitūcijai, kuru *Cour de cassation* [Kasācijas tiesa] ir atzinusi par tādu, kam nav prasības priekšmeta]

Par otro un trešo pamatu

- [..]
- 10 [..]
- 11 [..]
- [..][orig. 4. lpp.] [..]
- 12 [..]
- 13 [..]
- [..]
- 14 [..]
- 15 [..][orig. 5. lpp.] [omissis: *Cour de cassation* noraidītie pamati, kas attiecas uz Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta 1. punkta un valsts tiesību normu pārkāpumu, kā arī pamatojuma neesamību un juridiskā pamata trūkumu saistībā ar to, ka lietas materiālos nav sākotnējās pirmstiesas izmeklēšanas tiesneša vadītās izmeklēšanas dokumentu]

Par ceturto pamatu

Pamata izklāsts

- 16 Pamats attiecas uz Eiropas Cilvēktiesību konvencijas 6. panta 1. punkta un 8. panta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. un 52. panta, 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK 15. panta 1. punkta, Monetārā un finanšu kodeksa L.621–10. panta, *code des postes et communications électroniques* [Pasta un elektronisko komunikāciju kodeksa] L.14–1. un R.10–13 1. panta, *code pénal* [Kriminālkodeksa] 112–4. panta, šī paša kodeksa 591. un 593. ievadpanta pārkāpumu, pamatojuma neesamību un juridiskā pamata trūkumu.
- 17 Šajā pamatā pārsūdzētais spriedums tiek kritizēts par to, ka tajā prasība ir atzīta par nepamatotu un nav atcelts procedūras dokuments vai akts, lai gan:

“1) pirmkārt, ja strīdam piemērojamā tiesību norma Eiropas Savienības Tiesā ir atzīta par neatbilstošu Savienības tiesībām, valsts tiesai ir jālemj saskaņā ar šo lēmumu par neatbilstību; *cour d’appel*, uzskatot, ka “L.621–10. panta noteikumi nešķiet pretrunā Direktīvas 2002/58/EK (2002. gada 12. jūlijs) par personas datu

apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē 15. panta 1. punktam”, kaut arī tai bija jāņem vērā Monetārā un finanšu kodeksa L.621–10. panta neatbilstība Savienības tiesībām, ir pārkāpusi iepriekš minētos tiesību aktus;

2) otrkārt, katrā ziņā visos spriedumos ir jābūt ietvertam pamatojumam, uz ko tie ir balstīti, un pamatojuma nepietiekamība ir līdzvērtīga pamatojuma neesamībai; noraidot VD prasību par spēkā neesamību, uz Eiropas Savienības Tiesas 2018. gada 2. oktobra sprieduma pamata bez norādes par to, kādā veidā tās minētā un izvēlēta judikatūra izslēdz iespēju šajā lietā piemērot nolēmumu par Monetārā un finanšu kodeksa L.621–10. panta neatbilstību Savienības tiesībām, tiesa, izskatot lietu pēc būtības, ir pārkāpusi iepriekš minēto tiesību aktu jēgu un tvērumu.”

Tiesas atbilde

- 18 Lai noraidītu iebildi par Monetārā un finanšu kodeksa L.621–10. panta un Pasta un elektronisko komunikāciju kodeksa L.34–1. panta neatbilstību 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK prasībām, šo direktīvu lasot Eiropas Savienības Tiesas judikatūras gaismā, tiesa – atgādinājusi **[oriģ. 6. lpp.]** apstākļus, kādos tika iegūti personas dati, it īpaši par VD – norāda, ka Monetārā un finanšu kodeksa L.621–10. pants, kurā administratīvās iestādes pārstāvjiem, kuriem saistošs dienesta noslēpums, ir piešķirtas pilnvaras iegūt informāciju par pieslēguma datiem, nešķiet pretrunā iepriekš minētās direktīvas 15. panta 1. punktam.
- 19 Tiesa atzīst, ka tas pats attiecas uz Pasta un elektronisko komunikāciju kodeksa L.34–1. panta normām, ņemot vērā R. 10–3 I. pantā noteiktos ierobežojumus gan attiecībā uz datiem, kas operatoriem ir jāsauglabā, gan to saglabāšanas ilgumu.
- 20 Tiesa uzsver, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu 23. panta [2]. punkta h) apakšpunktā tiek ļauts kompetentajām iestādēm, ciktāl to atļauj valsts tiesību akti, pieprasīt telekomunikāciju operatora rīcībā esošos datu plūsmas ierakstus, ja ir pamatotas aizdomas par pārkāpumu, un šādi ieraksti var būt vajadzīgi, veicot izmeklēšanu par 14. panta a) vai b) punkta pārkāpumu saistībā ar aizliegumu veikt vai mēģināt veikt iekšējās informācijas izmantošanu tirdzniecībā vai ieteikumu citai personai iesaistīties iekšējās informācijas izmantošanā tirdzniecībā vai mudinājumu citai personai iesaistīties iekšējās informācijas izmantošanā tirdzniecībā, vai par 15. panta pārkāpumu saistībā ar tirgus manipulāciju aizliegumu.
- 21 Tiesa no tā secina, ka spēkā neesamība nevar izrietēt no tā, ka tiek piemērotas tiesību normas, kas atbilst Eiropas regulai – vispārpiemērojamam Eiropas tiesību aktam, kurā visas tiesību normas ir obligātas un kurš ir tieši piemērojams dalībvalstu tiesību sistēmā visiem tiesību subjektiem.
- 22 Lai prasītu sprieduma pārsūdzēšanu kasācijas kārtībā, sūdzības iesniedzējs būtībā apgalvo, ka datu iegūšana, pamatojoties uz iepriekš minētajiem tiesību aktiem,

kuros noteikta vispārēja un nediferencēta datu saglabāšana, ir notikusi, pārkāpjot iepriekš minēto Direktīvu 2002/58/EK, kā to ir interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa, un ka Monetārā un finanšu kodeksa L.621–10. panta normās atbilstoši redakcijai, kāda izriet no 2013. gada 26. jūlija likuma, nav noteikti nekādi ierobežojumi attiecībā uz *AMF* izmeklētāju tiesībām iegūt saglabātos datus.

- 23 Ģenerāladvokāts šajā jautājumā secina, ka Eiropas Savienības Tiesai ir jāuzdod divi jautājumi: pirmais par nosacījumu, saskaņā ar kuriem privātie operatori saglabā personas pieslēguma datus, atbilstību, un otrais – par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem *AMF* tiem piekļūst atbilstoši iepriekš minētajam L.621–10. pantam, tajā laikā piemērojamajā redakcijā, ņemot vērā Regulas (ES) Nr. 596/2014 [oriģ. 7. lpp.] (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu normas un pienākumus, kas no tās izriet dalībvalstīm – ar iepriekš minēto regulu ir atcelta Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām.
- 24 Atbilstoši sūdzības iesniedzēja atbildes rakstam prejudiciālais jautājums Eiropas Savienības Tiesai nav jāuzdod, jo šī Tiesa jau ir skaidri lēmusi par 2002. gada 12. jūlija Direktīvas 2002/58/EK izpratni.
- 25 Lai veiktu pamata pārbaudi, pieslēguma datu piekļuves kārtība ir jānošķir no to saglabāšanas kārtības.

Par piekļuvi pieslēguma datiem

- 26 Savā 2016. gada 21. decembra spriedumā *Tele 2 Sverige* (apvienotās lietas C-203/15 un C-698/15) Eiropas Savienības Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punktu, lasot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta, kā arī 52. panta 1. punkta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka “*tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, ar ko reglamentē informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu aizsardzību un drošību, it īpaši kompetento valsts iestāžu piekļuvi saglabātajiem datiem, saistībā ar noziedzības apkarošanu neierobežojot šo piekļuvi vienīgi ar smagās noziedzības apkarošanas mērķiem, nepakļaujot šo piekļuvi iepriekšējai tiesas vai neatkarīgas valsts iestādes kontrolei un neprasot, lai konkrētie dati netiktu izpausti ārpus Savienības teritorijas*” (125. punkts).
- 27 Savukārt *Conseil constitutionnel* [Konstitucionālā padome] ar 2017. gada 21. jūlija lēmumu atzina par konstitūcijai neatbilstošu Monetārā un finanšu kodeksa L.621–10. panta pirmo daļu, pamatojoties uz to, ka procedūra, saskaņā ar kuru *AMF* piekļūst [datiem], kāda tā bija faktu rašanās laikā, neatbilst tiesībām uz privātās dzīves neaizskaramību, kas ir aizsargātas ar Cilvēktiesību un pilsoņa tiesību deklarācijas 2. pantu. Tomēr, uzskatot, ka apstrīdēto tiesību normu tūlītējai atcelšanai būtu acīmredzami pārmērīgas sekas, *Conseil constitutionnel* to atcelšanu atlika uz 2018. gada 31. decembri. Ievērojot to, ka [šī norma] ir atzīta par nekonstitucionālu, likumdevējs ar 2018. gada 23. oktobra Likumu Nr. 2018–

898 pieņēma jaunu L.621–10-2. pantu, ieviešot iepriekšēju atļauju, ko cita neatkarīga administratīvā iestāde, ko sauc par “piekļuves pieteikumu uzraugu”, izsniedz, lai *AMF* izmeklētāji varētu piekļūt jebkādiem pieslēguma datiem.

- 28 Ņemot vērā *Conseil constitutionnel* lēmuma iedarbības laikā atlikšanu, ir jāuzskata, ka spēkā neesamība nevar izrietēt no faktu rašanās laikā piemērojamo tiesību normu neatbilstības konstitūcijai. Turpretī, lai gan saskaņā ar Monetārā un finanšu kodeksa L.621–1. pantu [oriģ. 8. lpp.] gan redakcijā, kas bija piemērojama apstrīdēto aktu pieņemšanas brīdī, gan tā pašreizējā redakcijā, *AMF* ir “neatkarīga valsts iestāde”, tomēr tās izmeklētājiem piedāvātā iespēja iegūt pieslēguma datus bez tiesas vai citas neatkarīgas administratīvas iestādes iepriekšējas kontroles neatbilst Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. pantā noteiktajām prasībām, kā tās ir interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa.
- 29 Vienīgais jautājums, kas rodas, ir par iespēju atlikt laikā Monetārā un finanšu kodeksa L.621–10. panta neatbilstības sekas.

Par pieslēguma datu saglabāšanu

- 30 Savā 2016. gada 21. decembra spriedumā *Tele 2 Sverige* (apvienotās lietas C-203/15 un C-698/15) Eiropas Savienības Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punkts, lasot to Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta, kā arī 52. panta 1. punkta gaismā, ir jāinterpretē tādējādi, ka “*tam pretrunā ir tāds valsts tiesiskais regulējums, kurā noziedzības apkarošanas nolūkā ir paredzēta visaptveroša un nediferencēta visas informācijas par datu plūsmu un atrašanās vietas datu saglabāšana attiecībā uz visiem abonentiem un reģistrētiem lietotājiem un attiecībā uz visiem elektronisko sakaru līdzekļiem*” (112. punkts).
- 31 Izskatāmajā lietā saglabātajiem datiem piekļūva *AMF*, kurai bija aizdomas par iekšējās informācijas izmantošanu un tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, ko varētu kvalificēt kā smagus noziedzīgus nodarījumus, un izmeklēšanas efektivitātes nolūkā bija jāsavieto dažādi noteiktā laikposmā saglabātie dati, ļaujot noskaidrot iekšējo informāciju vairāku sarunu biedru starpā, kas atklāja nelikumīgu darbību esamību šajā jomā.
- 32 Šīs *AMF* veiktās izmeklēšanas atbilst pienākumiem, kas valstīm ir noteikti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām (tirgus ļaunprātīgu izmantošanu), kurā tām ir noteikts pienākums izraudzīties vienu administratīvu iestādi, kuras pilnvaras, kas noteiktas 12. panta 2. punkta d) apakšpunktā, ietver pilnvaras pieprasīt “esošo telefonsarunu ierakstus un esošos datu plūsmas ierakstus”.
- 33 Ar Regulu (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, ar kuru kopš 2016. gada 3. jūlija ir aizstāta iepriekš minētā direktīva, atbilstoši šīs regulas 1. pantā definētajam priekšmetam izveido “kopēju tiesisku regulējumu attiecībā uz iekšējās informācijas izmantošanu tirdzniecībā, iekšējās

informācijas nelikumīgu izpaušanu un tirgus manipulācijām [...], kā arī **[oriģ. 9. lpp.]** pasākumus nolūkā novērst tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, lai nodrošinātu Savienības finanšu tirgu integritāti un uzlabotu ieguldītāju aizsardzību un uzticēšanos minētajiem tirgiem”.

- 34 Tās 23. panta 2. punkta g) un h) apakšpunktā ir paredzēts, ka kompetentā iestāde var pieprasīt ieguldījumu brokeru sabiedrību, kredītiestāžu vai citu finanšu iestāžu rīcībā esošo telefona sarunu, elektroniskās saziņas vai datu plūsmas ierakstus.
- 35 Tā arī var, ciktāl to atļauj valsts tiesību akti, pieprasīt telekomunikāciju operatora rīcībā esošos datu plūsmas ierakstus, ja ir pamatotas aizdomas par pārkāpumu, un šādi ieraksti var būt vajadzīgi izmeklēšanai saistībā ar 14. panta a) vai b) punkta par iekšējās informācijas izmantošanu tirdzniecībā un iekšējās informācijas nelikumīgu izpaušanu vai 15. panta par tirgus manipulācijām pārkāpumu.
- 36 Šajā tiesību aktā ir arī uzsvērts (65. apsvēruma), ka šie pieslēguma dati ir svarīgi un dažreiz vienīgie pierādījumi, lai konstatētu un pierādītu iekšējās informācijas izmantošanu tirdzniecībā un tirgus manipulācijas, jo tie ļauj noteikt tās personas identitāti, kas ir izplatījusi nepatiesu vai maldinošu informāciju, vai pierādīt to, ka personas konkrētā brīdī ir sazinājušās, un parādīt saiknes esamību starp divām vai vairākām personām.
- 37 Norādot, ka ar šādu pilnvaru izmantošanu var būtiski pārkāpt tiesības uz privātās un ģimenes dzīves, mājokļa un saziņas neaizskaramību, šajā regulā dalībvalstīm tiek prasīts ieviest pienācīgus un efektīvus aizsargpasākumus pret minēto pilnvaru jebkādu ļaunprātīgu izmantošanu, ierobežojot šo pilnvaru izmantošanu tikai tādos apstākļos, ja tas ir nepieciešams pienācīgai nopietnu gadījumu izmeklēšanai, ja dalībvalstīm nav līdzvērtīgu risinājumu, kas ļautu sasniegt tādu pašu rezultātu, no kā izriet, ka atsevišķi tirgus ļaunprātīgas izmantošanas gadījumi, uz ko attiecas šis tiesību akts, ir jāatzīst par smagiem noziedzīgiem nodarījumiem (66. apsvēruma).
- 38 Izskatāmajā lietā iekšējā informācija, kas var raksturot prettiesisko darbību tirgus jomā objektīvo pusi, pamatā bija mutiska un slepena.
- 39 Tādējādi rodas jautājums, kā saskaņot Direktīvas 2002/58 15. panta 1. punktu, to lasot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7., 8. un 11. panta gaismā, ar prasībām, kas ir noteiktas iepriekš minētajās Direktīvas 2003/6 un Regulas 596/2014 normās. **[oriģ. 10. lpp.]**
- 40 Lai atbildētu uz šādu jautājumu, esošā judikatūra, šķiet, nesniedz skaidrojumu, kāds vajadzīgs šādos iepriekš nebijušos juridiskos un faktiskos apstākļos, līdz ar to nevar apgalvot, ka pareiza Savienības tiesību piemērošana neradītu nekādas pamatotas šaubas. Tādējādi ir jāuzdod jautājums Eiropas Savienības Tiesai.
- 41 Gadījumā, ja Eiropas Savienības Tiesas atbilde būtu tāda, kas *Cour de cassation* liktu atzīt, ka Francijas tiesību akti par pieslēguma datu saglabāšanu neatbilst Savienības tiesībām, šķiet, ir lietderīgi uzdot jautājumu, vai šo tiesību aktu iedarbību var uz laiku atstāt spēkā, lai izvairītos no tiesiskās nenoteiktības un ļautu

iepriekš iegūtos un saglabātos datus izmantot atbilstoši vienam no šajos tiesību aktos izvirzītajiem mērķiem.

- 42 Tādējādi Eiropas Savienības Tiesai ir jāuzdod šādi rezolutīvajā daļā norādītie prejudiciālie jautājumi.

AR ŠĀDU PAMATOJUMU Tiesa:

[*omissis: otrā un trešā pamata noraidījums*]

[*omissis: pirmais pamats, kas ir atzīts par tādu, kam nav prasības priekšmeta*]

UZDOD Eiropas Savienības Tiesai šādus jautājumus:

1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/6/EK (2003. gada 28. janvāris) par iekšējās informācijas ļaunprātīgu izmantošanu un tirgus manipulācijām 12. panta 2. punkta a) un d) apakšpunkts, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 596/2014 (2014. gada 16. aprīlis) par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu, ar ko šī direktīva ir aizstāta kopš 2014. gada 3. jūlija, 23. panta 2. punkta g) un h) apakšpunkts kopsakarā ar šīs regulas 65. apsvērumu nozīmē to, ka, ņemot vērā izmantotās informācijas slepenību un to, ka sabiedrība var tikt skarta kopumā, valsts likumdevējs elektronisko sakaru operatoriem var uzdot uz noteiktu laiku, bet visaptveroši saglabāt pieslēguma datus, lai direktīvas 11. pantā un regulas 22. pantā minētajai kompetentajai iestādei ļautu – ja par konkrētām personām parādās iemesls šaubīties, vai tās gadījumā nav iesaistītas iekšējās informācijas izmantošanā un tirgus manipulācijās – pieprasīt no operatora esošos datu plūsmas ierakstus gadījumos, kad ir iemesli aizdomām, ka šiem ar izmeklēšanas priekšmetu saistītajiem ierakstiem var būt nozīme, lai pierādītu pārkāpumu, tostarp ļaujot **[oriģ. 11. lpp.]** izsekot kontaktiem, ko konkrētās personas ir nodibinājušas pirms šaubu rašanās?

2) Gadījumā, ja Eiropas Savienības Tiesas atbilde būtu tāda, kas *Cour de cassation* liktu atzīt, ka Francijas tiesību akti par pieslēguma datu saglabāšanu neatbilst Savienības tiesībām, – vai šo tiesību aktu iedarbību varētu saglabāt uz noteiktu laiku, lai izvairītos no tiesiskās nenoteiktības un ļautu iepriekš iegūtos un saglabātos datus izmantot atbilstoši kādam no šajos tiesību aktos noteiktajiem mērķiem?

3) Vai valsts tiesa var uz noteiktu laiku saglabāt tiesiskā regulējuma iedarbību, kas ļauj tādas neatkarīgas administratīvas iestādes, kuras uzdevums ir veikt izmeklēšanu tirgus ļaunprātīgas izmantošanas jomā, pārstāvjiem iegūt pieslēguma datus bez tiesas vai citas neatkarīgas administratīvas iestādes iepriekšējas kontroles?

[*omissis: lēmums apturēt ceturto pamata izskatīšanu*]

[..]